

Hans Majestæt Kongens Tale til syttende ordentlige Storting ved sammes Aabning.

Gode Herrer og norske Mænd!

Idet jeg atter seer Eder forsamlede for at raadslaae og beslutte om Fædrelandets Anliggender, opfylder jeg Grundlovens Bud, idet jeg kortelig udhæver for Eder de Gjenstande, hvorpaa jeg især finder at burde henlede Eders Opmærksomhed.

I den større Deel af Landet har et misligt Udfald af Høsten i de tre næstforegaaende Aar i Forbindelse med den senere Tids mindre heldige Konjunkturer for flere Næringsveie øvet et forbigaaende Tryk paa den økonomiske Tilstand. Ved Siden heraf er der indtraadt nogen Formindskelse i Statskassens ordinære Beholdning. Jeg har under disse Omstændigheder troet at burde lade Budgetforslaget for de kommende tre Aar affatte med alt det Hensyn til Besparelse, som jeg har fundet foreneligt med nødvendig Omhu for en jævn Fremadskriden. Forslaget vil udvise, at der til Dækkelse af Udgifterne ikke tiltrænges noget nyt eller forøget Paalæg.

Blandt de Lovforslag, som ville blive undergivne Eders Behandling, er der eet der angaaer en Gjenstand, som i længere Tid har sysselsat saavel Stortinget som Regjeringen, nemlig Rettergangsmaaden i Straffesager. Denne Sag er nu saa fuldstændig forberedt, at Stortinget forhaabentlig vil finde fornødne Materialier for at afgjøre den i hvilken som helst af de Retninger, hvorom der har været Spørgsmaal. Den Afgjørelse, som anbefales i den Lovproposition, der vil blive Eder forelagt, gaaer ud paa at forbedre, men ikke at affkaste vort hidtil gjældende Rettergangssystem. Jeg kan ikke tilraade at opgive et System, som har udviklet sig naturligt af Landets Forholde, og som endog i sin nuværende Skikkelse, uagtet det i et meget langt Tidsrum ikke har undergaaet nogen mere omfattende Udbedring, har vist sig tjenligt baade til at sikre Straffelovens Kraft og til at betrygge Ustydigheden. Mod Indførelse af Edsvornessystemet nærer jeg, — uden alt Hensyn til Spørgsmaalet om dets Værd i sig selv, — den Betænkelse, at de lokale Forhold idetmindste i en stor Deel af Riget ere ugunstige for en Rettergangsmaade, bygget paa dette System, og at disse

samme Forhold ville forøge de betydelige Opofrelser baade af Statsmidler og af Statsborgernes Tid og Kræfter, som en saadan Rettergangsmaade efter sin Natur medfører. Men idet jeg saaledes har udtalt min Overbevisning om dette Anliggende, tilføier jeg, at jeg fra flere Synspunkter anseer det af Bigtighed, at Sagen paa dette Storting kan blive afsluttet, og at det er mit Ønske at kunne behandle den i Samklang med Stortinget.

Om Skovvæsenet vil der blive forelagt Eder et Lovforslag. Meningerne kunne ikke være deelte om Bigtigheden af, at der udrettes, hvad udrettes kan, til Bevarelse af Landets Skove. Paa den anden Side ere de Banskkeligheder indlysende, som stille sig i vejen for en kraftigere Indgriben fra Styrelsens Side i denne Retning. Jeg anbefaler dette Anliggende til Stortingets omhyggelige Overveielse.

Et Lovforslag vil blive Eder forelagt, der gaaer ud paa at tilveiebringe den for Krigstilfælde fornødne Mandstabsstyrke for Armeen, og ved Ombytning af de hvervede Tropper med Udstrevne at forøge Armeens Øvelse. Jeg anseer begge Foranstaltninger nødvendige, forat Armeen kan komme til i sandt Værd at svare til de Opofrelser, Folket gjør for den. Jeg begjærer i Anledning af disse Foranstaltninger ingen forøgede Pengemidler; jeg attraaer heller ikke nogen Udvidelse af Tjenestetiden i Fred. Jeg foreslaaer kun, hvad andre Folk, der have bygget sit Forsvar paa Konfektionsystemet, forlængst have erkjendt nødvendigt. Jeg nærer det visse Haab, at Stortinget skal finde den nærmere Begrundelse overbevisende, som indeholdes i de Aftstykker, som medfølge Lovforslaget.

Siden sidst afholdte Storting har Spørgsmaalet om en Revision af Foreningssakten mellem Norge og Sverige været Gjenstand for Behandling. Jeg har udtalt min Ansættelse om denne Sag i det Tilfjendegivende, der findes indtaget i Protokol, ført i sammensat Statsraad den 18de Februar dette Aar, hvilken Protokol tilligemed de øvrige i Forbindelse med Sagen staaende Aftstykker vil blive Stortinget oversendt. Jeg henholder mig fremdeles til dette Tilfjendegivende, der

er Udtrykket af min Omhu saavel for Unionen, som for hvert af Rigeres Selvstændighed. Jeg har deri tillige udtalt det Haab, at begge Rigers Repræsentationer ville understøtte mine Bestræbelser for at bringe denne Sag til en lykkelig Udgang. Jeg udtaler dette Haab paa Nyt for Norges nu forsamlede Storting.

Jeg modtager fremdeles de mest tilfredsstillende Beviser paa samtlige udenlandske Magters venskabelige Sindelag.

Idet jeg herved erklærer Norges Storthings Forhandlinger for aabnede, anraaber jeg Forsynet om at lede og velsigne Ederes Arbejder, forsikrende Eder om min hele kongelige Yndest og Bevaagenhed."

Givet paa Christiania Slot den 6te October 1862.

C a r l.

(L. S.)

G. Sibbern.

Skjelderup.